

Na stopě další dezinformace. Jan Keller bez cenzury

- editor007 | 3. června 2024

EU: Po celá léta nám tvrdili nejen čelní politici, ale dokonce i vybraní odborníci, že masová migrace je pro Evropu v mnoha ohledech přínosná. Má pozitivní dopad na trh práce, který by bez ní strádal zoufalým nedostatkem pracovních sil. Je velkou posilou také ohledně penzijního systému, neboť stárnoucí evropská populace by již v příští generaci nebyla schopna bez přílivu mladých migrantů udržet jeho financování. Masová migrace je rovněž nemalým přínosem v duchovním ohledu, umožňuje nám kulturně se obohacovat kontaktem s odlišnými hodnotovými systémy. Právě tyto tři argumenty zaznívaly v různém pořadí zdaleka nejčastěji. Danuše Nerudová jako jedna z nejbystřejších analytiček dění kolem nás shrnula toto stanovisko do tvrzení, že migrace je pro nás velkou příležitostí.

Přijetí paktu o migraci a azylu ovšem takový pohled přímo v jádru zpochybňuje a naznačuje, že jsme byli po celá ta léta zahlcováni z míst nejvyšších prachobyčejnými dezinformacemi. Ten, kdo jim snad uvěřil, musí být z ustanovení zakotvených ve zmíněném paktu naprosto v šoku. Pokud by byla tvrzení o mnohačetných přínosech migrační vlny skutečně pravdivá, musel by přece přijatý dokument o migraci a azylu vypadat úplně jinak.

Základem migračního paktu je ustanovení, jež nařizuje, aby země, které nebudou chtít přijmout Bruselem každoročně stanovovaný počet migrantů, zaplatily za každého z odmítnutých poměrně vysokou sumu ve prospěch těch zemí, které migranty přijaly. Jestliže jsme přesvědčeni, že migranti skutečně představují pro přijímající země hned několikanásobný přínos, pak takové ustanovení nedává vůbec žádný smysl. Vždyť přece víme, že země, která odmítne přijmout stanovený počet nově příchozích, vážným způsobem poškozuje svůj vlastní trh práce, ohrožuje funkčnost svého penzijního systému a připravuje se o kulturní obohacení, jehož přínosy nelze tak snadno vyčíslit, jistě však budou nedozírné.

Pokud politici a vybraní experti skutečně mínili vážně to, co nám bez nejmenšího začervenaní po celou tu dobu tvrdili, musejí být z tohoto ustanovení zmateni. Z toho, o čem jsou ohledně přínosů migrace přesvědčeni, přece plyne, že země, které migranty přijímají, vylepšují díky tomu svoji ekonomickou i sociální pozici a nebývale zvyšují svoji kulturní úroveň. To vše oproti zemím, které samy sebe ve všech těchto ohledech poškozují, a to patrně nevratně. Má-li mít nějaký smysl tvrzení o závaznosti solidarity mezi členskými státy Evropské unie, pak je naprosto zřejmé, že země, které využily slovy Danuše Nerudové této „velké příležitosti“, by se měly podělit se zeměmi, které šanci propásly. Za každého migranta by měly přijímající země zaplatit alespoň část toho, oč byli ochuzeni jiní tím, že se jim dostatečného počtu migrantů nedostalo.

Ve své současné podobě by pakt o azylu a migraci mohl vyvolat naprosto falešný dojem, že příchod migrantů snad není tak blahodárny, jak nás zodpovědní politici po celou dobu přesvědčují. V bruselských úřadech by se jistě našel dostatek kompetentních expertů, kteří by byli schopni vyčíslit přínosy migrantů a stanovit částku, která by se každoročně přerozdělovala zemím, jež svoji velkou příležitost zaspaly. Pokud nebude v tomto smyslu zmíněný pakt pozměněn, pak jsou zde vlastně jen dvě možnosti. Buď nás politici a političky klamali šířením dezinformací, anebo jsou jejich slova o nutnosti sbližování úrovně jednotlivých členských států EU pouhými frázemi.

AUTOR: Jan Keller

[ZDROJ](#)